

قواعد نام گذاری:

در نوشتن برنامه از ملزومات انتخاب اسم صحیح برای متغیرها و ثوابت و ... است.

در این خصوص دو مرحله وجود دارد یکی اجباری که در این سطح نمی توانید سلیقه ای رفتار کنید و

در مرحله دیگر قواعد حرفه ای نامگذاری که می تواند به سلیقه شما تغییر کند.

سطح اجباری :

در انتخاب اسامی متغیرها و ثوابت و زیر برنامه ها نمی توانید کلمات رزرو شده *Delphi* را انتخاب کنید

از قبیل *program, var, ...*

نام ها نمی توانند با چیزی جز الفبای انگلیسی شروع شوند.

نام متغیرها فقط می تواند ترکیبی از الفبا، ارقام ، علامت *Underscore* (از فشردن شیفت و زدن

کلیدها ایجاد می شود) باشد.

سطح اختیاری :

در این سطح حرفه ای گری مد نظر است و سهولت فهم متن برنامه. دقت کنید این کار کمک خواهد

کرد مراجعه و تصحیح برنامه آسان گردد. لذا ترجیحاً:

1. اسامی با مسماً انتخاب شوند یعنی از دیدن نام متغیر حدسی از محتوای آن داشته باشید.

مثلاً متغیری که شعاع دایره را نگه می دارد نام *radius* داشته باشد و یا مساحت یک شکل

.Area

2 شروع اسامی متغیرها نمایشگر حوزه استفاده آنها باشد مثلاً متغیر مساحت شکل که به

عنوان پارامتر به تابع خاصی داده شده prm Area و با شعاع دایره ای که در حوزه کارهای

ریاضی پروژه است $mmsRadius$ یا متغیر X عمومی در کل برنامه و ...

3 در نامگذاری انواع داده اشاره گرها با P و نوع داده ها با T شروع شوند (از $Pointer$ و $Type$

گرفته شده) مثلاً $TRect$ نوع داده مستطیل و $PRECT$ نوع داده اشاره گر به $TRECT$)

در مورد اشاره گرها در فصل پنجم سخن خواهیم گفت).

